

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Jany Zemkovej PhD. v právnej veci žalobcu: **Fakultná nemocnica s poliklinikou F. D. Roosevelta**, so sídlom v Banskej Bystrici, L. Svobodu č. 1, zastúpeného JUDr. A. Š., advokátkou, N., proti žalovanému: **Úrad pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou**, Grösslingova č. 5, Bratislava o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ZS 63/000016/2006/R zo dňa 03.04.2008, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/124/2008-40 zo dňa 29.10.2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 23S/124/2008-40 zo dňa 29. októbra 2008 v časti I. **m e n í** tak, že rozhodnutie žalovaného č. ZS 63/000016/2006/R zo dňa 03.04.2008 vo výroku, ktorým potvrdil rozhodnutie o uložení pokuty **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** žalovanému na ďalšie konanie.

Vo zvyšnej časti II. rozsudok krajského súdu **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom krajského súdu bolo vo výroku I. zmenené rozhodnutie žalovaného v časti o uložení sankcie tak, že súd uložil sankciu vo výške 100 000,-- Sk podľa § 64 ods. 1 písm. a/ zák.č. 581/2004 Z.z. v znení zák.č. 530/2007 Z.z. Výrokom pod II. ponechal výrok napadnutého rozhodnutia žalovaného nedotknutý. Výrokom III. žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal žalobcu odvolanie a žiadal prvostupňový rozsudok zmeniť a zrušiť rozhodnutie žalovaného. Podľa žalobcu v konaní súdu došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. h/ OSP, krajský súd nedostatočne zistil skutkový stav, nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu, dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Poukázal na to, že krajský súd už rozsudkom sp.zn. 23S/162/2007 zo dňa 31.10.2007 zrušil skoršie rozhodnutie žalovaného o uložení pokuty, pre nepreskúmateľnosť výšky uloženej pokuty (§ 250j ods. 2 písm. d/ OSP). Žalobca napadol zákonnosť rozhodnutia v celom rozsahu, čo do dôvodnosti uloženia pokuty, ako aj jej výšku. Podľa názoru žalobcu došlo k nesprávnemu právnemu posúdeniu veci a k nesprávnemu výkladu právneho predpisu krajským súdom, najmä však v tom, že nesprávne posúdil plynutie jednoročnej subjektívnej lehoty na uloženie pokuty. Podľa žalobcu lehota, ktorá začala plynúť dňom 14.07.2006, uplynula dňom 14.07.2007. Žalobca nespochybňuje, že prvostupňový správny orgán vydal rozhodnutie dňa 18.12.2006. Toto rozhodnutie sa však v lehote stanovenej v § 64 ods. 5 zák.č. 581/2004 Z.z. nestalo právoplatným. Proti tomuto rozhodnutiu žalobca podal rozklad, ktorý bol prvostupňovému správnenému orgánu doručený dňa 11.01.2007. Dňa 26.02.2007 prvostupňový správny orgán predložil rozklad spolu so spisovým materiálom druhostupňovému správnenému orgánu. Dňa 15.05.2007 bolo vydané rozhodnutie č. ZS 63/000016/2006/R, ktorým bolo potvrdené prvostupňové rozhodnutie. Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom č. 23S/162/2007-47 zo dňa 31.10.2007 rozhodnutie zrušil z dôvodu nepreskúmateľnosti. Dňa 03.04.2008 druhostupňový správny orgán vydal Rozhodnutie č. ZS 63/000016/2006/R, ktoré bolo rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. 23S/124/2008-40 zo dňa 29.10.2008 zmenené a do dnešného dňa nenadobudlo právoplatnosť. Žalobca je toho názoru, že lehoty vyplývajúce z hmotnoprávných predpisov sú lehotami prekluzívnymi. Ich plynutie predstavuje zánik práva príslušného orgánu uložiť zákonom ustanovenú pokutu. Rozhodujúci orgán prihliada k nim z úradnej povinnosti,

bez ohľadu na to, či účastník konania namieta, že došlo k preklúzii. V priebehu správneho konania musí byť rozhodnuté o všetkých procesných právach a povinnostiach fyzickej a právnickej osoby. Správne konanie od jeho začatia až do právoplatného rozhodnutia tvorí jeden celok. O uložení pokuty musí byť právoplatne rozhodnuté pred zánikom zodpovednosti za správny delikt, t.j. pred uplynutím prekluzívnej lehoty ustanovenej zákonom. Žalobca má za to, že aj keby z jeho strany došlo k porušeniu povinnosti, čo ako už opakovane deklaroval sa v danom prípade nestalo, už uplynula zákonná subjektívna lehota na uloženie pokuty. Proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania z dôvodov hodných mimoriadneho zreteľa žalobca v odvolaní uviedol, že tieto dôvody nie sú dané a náhrada trov mu podľa § 250k ods. 1 OSP patrí v sume 39 554,-- Sk.

Žalovaný k odvolaniu žalobcu v písomnom vyjadrení žiadal prvostupňový rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd, ako súd odvolací, preskúmal rozsudok krajského súdu v medziach podaného odvolania a dospel k nasledovným záverom:

1. Odvolací súd sa stotožňuje s dôvodmi rozhodnutia krajského súdu, z ktorých dostatočne vyplýva skutkový a právny stav veci, a ktorý odvolací súd nepovažuje za dôvodný ďalej dopĺňať. Skutkové a právne závery krajského súdu, čo do dôvodov pre uloženie sankcie neboli podaným odvolaním spochybnené, pričom v hodnotení vykonaných dôkazov odvolací súd nezistil rozpor s ustanovením § 120 OSP, a stotožňuje sa aj so záverom o použiteľnosti neskoršieho právneho predpisu, ak je pre uloženie sankcie priaznivejší.
2. Odvolací súd sa však nestotožňuje s tou časťou rozhodnutia krajského súdu (str. 11 ods. 3 rozsudku), v ktorej uviedol, že pokuta bola uložená v jednoročnej subjektívnej lehote a žalobca sám námietku oneskoreného uloženia sankcie vzniesol až na pojednávaní dňa 29.10.2008, teda po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie žaloby.

Podľa názoru odvolacieho súdu lehota na uloženie sankcie podľa § 64 ods. 5 zák.č. 581/2004 Z.z. je lehotou prekluzívnou a štátny orgán po jej uplynutí sankciu uložiť nemôže bez ohľadu na to, či jej uloženie sankcionovaný subjekt namieta alebo nenamieta. V danom prípade preto nie je rozhodujúce, kedy žalobca vzniesol námietku o preklúzii, podstatné je, či sankcia bola uložená v jednoročnej lehote od zistenia dôvodu na jej uloženie.

Dátum 14.07.2006 pre začiatok plynutia lehoty účastníkmi spochybnený nebol. Nepochybné je aj to, že sankcia bola uložená v jednoročnej lehote v prvotnom správnom konaní rozhodnutím žalovaného, ktoré sa stalo právoplatným 04.06.2007. Uvedené právoplatné rozhodnutie žalovaného však bolo súdom zrušené z dôvodu podľa § 250j ods. 2 písm. d/ OSP práve pre nepreskúmateľnosť rozhodnutia o výške sankcie. Súdne konanie prebiehalo od 01.08.2007 do 03.12.2007 (doručenie rozsudku krajského súdu). Podľa § 246d OSP lehoty na uloženie sankcií v čase súdneho konania neplynú. Keďže z jednoročnej prekluzívnej lehoty (od 04.06.2007 do 14.07.2007) zostávala doba 1 mesiac a 10 dní, mala byť nová sankcia právoplatne uložená najneskôr do uplynutia tejto doby od doručenia rozsudku krajského súdu. Je však nepochybné, že nové rozhodnutie žalovaného bolo vydané až 03.04.2008, právoplatným sa stalo 30.06.2006, t.j. po uplynutí jednoročnej lehoty na jej uloženie.

Odvolací súd zastáva názor, že pod pojmom „uloženia“ sankcie je možné rozumieť také štádium konania a rozhodnutia, keď výrok rozhodnutia o dôvode a výške sankcie je záväzný a nezmeniteľný, pričom zákonom stanovená lehota na uloženie sankcie musí byť dodržaná aj v prípade, ak zákonnosť rozhodnutia je predmetom súdneho preskúmavania. Tým, že doba súdneho preskúmavania nemá vplyv na plynutie prekluzívnej lehoty, je daná možnosť správnomu orgánu konať a rozhodnúť v zákonom stanovenej dobe.

Z týchto dôvodov odvolací súd zmenil vo výroku pod I. prvostupňový rozsudok, rozhodnutie žalovaného o uložení sankcie zrušil pre nesprávne právne posúdenie veci vo vzťahu k plynutiu prekluzívnej lehoty na uloženie sankcie (§ 250j ods. 2 písm. a/ OSP) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 OSP). Žalovaný je podľa § 250ja ods. 4 OSP viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Odvolací súd potvrdil rozhodnutie krajského súdu vo výroku II. s poukazom na dôvody uvedené v bode 1 dôvodov tohto rozsudku.

Žalobcovi však nebola priznaná náhrada trov konania z dôvodu, že ku skutku, pre ktorý bolo vedené správne konanie proti žalobcovi nepochybne došlo a úspešnosť žalobcu je len čiastočná a spočíva v tom, že uplynula doba na uloženie sankcie. Nebol však spochybnený dôvod, pre ktorý sa konanie viedlo.

S poukazom na ustanovenie § 250k OSP žalobcovi nebola priznaná ani náhrada trov

odvolacieho konania, keďže odvolací súd rovnako nezistil v odvolaní žiadne dôvody na spochybnenie napadnutého konania pre skutok, ktorý bol porušením zákona.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 14. mája 2009

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková